De Zuid-Afrikaan

VEREENIGD MET DE VOLKSVRIEND.

DEEL 47. KAAPSTAD, WOENSDAG, 16 AUGUSTUS, 1876. No. 4,231.

SMUTS & HOFMEYR,

No. 11,

KASTEELSTRAAT, KAAPSTAD,

DRUKKEN Brochures, Boeken, Circulaires, Rekeningen, Doop-, Lidmaten-, en Huwelijks Registers, Doodbriefjes, Adres Kaartjes, Bezigheid Kaartjes, enz., enz., enz.

☞ *Orders van Buiten worden met spoed en tegen billijke prijzen ten uitvoer gebragt.*

De Zuid-Afrikaan en Volksvriend Dezer dezer dezer

Struisvogels! Struisvogels!!

Publieke Verkooping.

DE Ondergeteekenden, hun Vennootschap in de Struisvogel Boerderij ontbonden hebbende, door dat hun termijn verstreken is, en zij gevolg willen geven aan de bepaling dat de Vogels Publiek zullen worden verkocht, hebben besloten,

Op Woensdag, 23 dezer,

op de Plaats van den Eersten Ondergeteekende, "Diemerskraal," Afdeeling de Paarl. Publiek te doen verkoopen, hun geheele Stock, bestaande uit:—

80 FRAAIJE STRUISVOGELS,

WAARONDER

30 Fraaije Vogels met lange Veren, 4 jaren oud, Legvogels
44 Fraaije Vogels, 2 jaren oud
6 Do., do., 6 maanden oud.

ZACHARIAS J. DE VILLIERS,
JOHS. F. DE VILLIERS.

Paarl, 1 Augustus, 1876.

De Villiers, Faure & Co., Vendu-Adms

DE PAARLSCHE BANK.

BERIGT AAN DEELHEBBERS.

INGEVOLGE Artikel 23 van de Acte van Overeenkomst dezer Bank,—Geschiedt hierbij Kennisgeving, dat eene Speciale Vergadering van Deelhebbers gehouden zal worden in het Bankgebouw op

Maandag, 4 Sept. aanst.,

DES VOORMIDDAGS OM TIEN UUR,

ten einde een Direkteur te kiezen in plaats van den WelEd. Heer JACS. P. DU PRE, die over den door de Acte bepaalden tijd is afgetreden.

Op last van den Raad van Direkteuren,
J. J. F. LE ROUX, Kassier.

De Paarlsche Bank,
7 Augustus, 1876.

GROOTE EN BELANGRIJKE

PUBLIEKE VERKOOPING

VAN

Kostbaar Vastgoed,

IN DE AFDEELING CALVINIA.

1. DE Ondergeteekende bekoorlijk daartoe geautoriseerd door den heer JACOBUS STRAUS, zal

Op den 13den Sept., 1876,

per publieke veiling verkoopen, op de plaats zelve: de kostbare en uitmuntende VEE- en ZAAIPLAATS, genaamd "OORLOGSFONTEIN," gelegen aan de Rhenosterrivier, in deze Afdeeling, groot 10,000 morgen; met een Woonhuis van 4 Kamers en nog 3 andere extra goed gebouwde Buiten Huizen en 4 gem-steende Klipkralen; met een fraaijen TUIN, bevattende 200 Vruchtboomen; ook half maal Zaadland, ommuurd. De Plaats heeft 5 vaste Buiten Fonteinen, 3 vaste Loopende Wateren en standhoudende Kuilen langs de Rivier.

2. Een stuk afgemeten Groud genaamd "NOOITGEDACHT," groot 400 morgen, belendend aan de Plaats.

3) Fraaije Aantrel Paarden, in goede conditie; 6 muiden Zout, Planken, Stoelen, Tafels, Katels, ens., en wat op den dag der Verkooping zal worden voorgebracht.

N.B.—Een Ruim Crediet zal gegeven worden.

SYDNEY FRYER, Afslager.

GROOTE EN BELANGRIJKE

PUBLIEKE VERKOOPING

VAN

KOSTBAAR VASTGOED

IN DE AFDEELING CALVINIA.

1. DE Ondergeteekende, bekoorlijk daartoe geautoriseerd door den heer JACOBUS STRAUS, zal op

Den 3den October, 1876,

per Publieke Veiling verkoopen, op de Plaats zelve, de uitstekende Vee- en Zaaiplaats "VLAKFONTEIN," alias "BLOEDZUIGERFONTEIN," gelegen in de wijk VOOR HANTAM, district Calvinia, groot 6,000 morgen, met een fraaije Woonhuis van 4 Kamers, Stal, Kafhok, Vloer en een Klip Kraal. Het is voorzien van twee vaste Fonteinen en een vangdam, met schoone Landen voor 20 muiden Zaad.

2. Een deel van de Plaats "LEEUWRIET," groot 4,000 morgen, met fraaije Zaailanden, onder vast Water, en verscheidene buiten Fonteinen.

OOK,

1 Extra Rokwagen, 2 extra Ploegen, Stoelen Tafels, Katels, Ploeg Balken, Egge Balken, Stroo, Pikken, Graven, Stoelhouten en Boawhouten, ens

Een Ruim Crediet zal gegeven worden.

SYDNEY FRYER, Afslager.

GESTOLEN,

VAN den Ondergeteekenden Woonplaats "De Draai," district Worcester, acht Paarden en een Kael, als volgt:—

1 Bruine Ruin, rechter achterpoot wit, met een witten bek, bejaard
1 Do. do., linker achterpoot wit, met een kol bles en vlek op linkerblad van 6 jaar de manen
1 Vos Ruin, met kol bles, linker voorpoot en rechter achterpoot wit, omtrent 6 jaar oud
1 Donkerbruin Ruin, met kol voor den kop, 6 jaar oud
1 Roodbruine Merrie, rechter knie dik en been stijf, met een roodbruin Hengst Veulen, bijna 2 jaar oud
1 Groote roodbruine Merrie
1 Lichtbruine do., dolfe kol voor den kop en wit achterpoot, 4 jaar oud
1 Vale Merrie Ezel.

Bovengenoemde Paarden worden verondersteld gestolen te zijn door een of meer Kaffers, en gedreven naar de richting van de Kaapstad, zij, die eenig narricht geven kunnen van genoemde Paarden, of de Schurken pakken en in den trouk bezorgen, zullen in daak beloond worden.

CHAS. DU PLESSIS.

"De Draai," dist. Worcester,
24 Juny, 1876.

TULBAGH.

Tweede Klas School.

DAAR de betrekking van Onderwijzeres voor de kleine kinderen in bovengenoemde school vakant is, zal de Ondergeteekende aanzoeken ontvangen tot den 24sten Augustus, 1876.

Salaris £60 's jaars.

W. ROBERTSON, Jr.,
Voorzitter der Schoolcommissie.

Tulbagh, 31 Julij, 1876.

WELLINGTON.

H. J. MALAN,

Generaal Agent, Kollekteur, enz.

Kantoor: Marktplein, naast den heer G. D. Malan, tegenover het "Commercial Hotel."

AAN REIZIGERS

Van en naar Piketberg en Clanwilliam, per Post- en Passagierskar (kapkar.)

ALLE mogelijke gemakken worden genoten bij de verschillende Staties zoowel bij nacht als bij dag, tusschen Piketberg Road Statie via het dorp Piketberg naar Clanwilliam.

Vertrek van Piketberg Road Statie naar Piketberg en Clanwilliam:—

Woensdags na aankomst van den Eersten Trein van de stad, 12:30.

Zaterdags na aankomst van den tweeden o laatsten Trein, 5:30 p.m.

Van Piketberg terug naar Piquetberg Road Statie, Maandag en Donderdag Nacht om 1 uur, na aankomst van de Clanwilliam Mail—in tijd voor den Eersten Trein van Piquetberg Road Statie.

DE LINT & DOMMISSE,
Voor Piketberg Compagnie.

VAATWERK TE KOOP.

DE Ondergeteekende maakt hierbij aan zijne Vrienden en het Publiek in het algemeen bekend, dat hij alle soorten van VAATWERK te Koop heeft tegen de Laagste Marktprijzen.

Stukvaten, Rijders, Leggers Pijpen, Okshoofden, enz., enz.,

ALTIJD VOORHANDEN.

Alle Bestellingen worden ten spoedigste ten uitvoer gebragt.

H. A. VAN ES.

Stellenbosch, 16 Aug., 1875.

Kennisgeving AAN WIJNBOEREN.

J. LEIBBRANDT & CO.,

88, LOOPSTRAAT, KAAPSTAD

KOOPEN WIJN EN BRANDEWIJN

TEGEN MARKTPRIJS.

Kontante Betaling bij Aflevering.

PROTECTEUR

Assurantie Maatschappij.

DE HEER G. J. DE KORTE is een kandidaat voor de vacature in de Direktie van bovengenoemde Inrigting.

DE PROTECTEUR

Brand Assurantie - Maatschappij.

DE HEER I. HORAK DE VILLIERS is kandidaat voor de vakature in den Raad van Direkteuren voor bovengemelde Maatschappij.

SWELLENDAM

Onsectarische School der Eerste Klasse.

COMMISSIE VAN BESTUUR.

Wel Ed. F. W. REITZ, Voorzitter.
Wel Eerw. C. J. MULLER.
Dr. SHAND
De Ed JOHN JOSEPH BARRY.
Wel Eerw. F. D. EDWARDS.
Wel-Ed. P. G. STEIJN.
Wel-Ed. T BAIN.
Wel Ed F. VAN ERDEN.
Wel-Ed. T. C. ROBERTSON.

ONDERWIJZERS.

Wel-Ed. P. A. STRASHEIM, Principaal.
Wel Ed. L. BRECHER, Assistent.
Wel-Ed. P. A. GROENEWALD, 2de Assistent.

SCHOOLGELDEN.

1ste Klasse, 15s. per maand, voornis.
2de Klasse, 12s. 6d. do.
3de Klasse, 10s. do
4de Klasse, 7s 6d. do.
5de Klasse, 7s. 6d. do.
6de Klasse, 5s. do.

Leerlingen voorbereid voor de Universiteits Examina.

Kost en Logies te bekomen op billijke voorwaarden.

Voor verdere informatie vervoege men zich bij den Principaal of den Secretaris.

F. D. EDWARDS, Hon. Secretaris.

Westelijke Provincie Bank,

PAARL.

Nominaal Kapitaal,	...	...	£37,000
Opbetaald Kapitaal,	...	...	30,000
Reserve Fonds,	...	...	15,500

DIRECTEUREN:

Wel-Ed. Hr. J. R. ZEEDERBERG, M.D. Voorzitter
— D. G. HORAK,
— M. C. V. THOM,
— J. J. PROCTOR, L.H.A.
— M. G. F. ENSLIN, Jr.
— F. A. HERBST.
— ABR. BOS. DE VILLIERS.
— J. W. WESSELS.
— I. J. DU PLESSIS.

DE Bank geeft Renten op vaste Deposito.

Directeuren vaceren Dingsdags en Vrijdags, 's morgens ten 10 uie, om over Applicaties voor Disconto te beslissen.

B. P. DU PLESSIS, Kassier.

MAANSVERANDERINGEN

Aug. 19, Nieuwe Maan, 1u. 40m. namiddags.
Aug. 26, Eerste Kwartier, 7u. 31m. namiddags.
Sept. 5, Volle Maan, 10u. 27m. namiddags.
Sept. 11, Laatste Kwartier, 5u. 35m. namiddags.
Sept. 17, Nieuwe Maan, 11u. 8m. namiddags.

NIEUWE MARKT.

	£ s. d.	£ s. d.
Aardappelen	0 18 0 — 0 19 6	
Amandelen	0 0 3 — 0 0 3	
Azijn, per ½ aam... ..	0 10 0 — 0 10 0	
Bloemkool	0 0 1 — 0 0 4	
Biet, per bos	0 0 1½ — 0 0 1½	
Boter, per lb.	0 1 10½ — 0 2 2	
Brandewijn, per legger ..	15 0 0 — 15 0 0	
Kijeren, per 100	0 11 3 — 0 11 6	
Eenden, per stuk . ..	0 3 6 — 0 4 0	
Erwten, drooge, per 3 bs.	1 0 0 — 1 10 0	
Ganzen, per stuk... ..	0 4 7 — 0 4 7	
Gedr. Abrikozen, per lb.	0 0 3½ — 0 0 3½	
Gedroogde Peren ..	0 0 4 — 0 0 5½	
Guavas	0 0 11 — 0 3 0	
Hoenders, per stuk ..	0 1 6 — 0 2 3	
Kalkoenen	0 9 0 — 0 10 9	
Kool, per stuk	0 0 0½ — 0 0 2	
Limoenen	0 1 6 — 0 3 7	
M bos	0 0 11½ — 0 0 11½	
Mielies, per 3 bush. ..	0 18 0 — 0 18 0	
Na tjes, per 100	0 0 8 — 0 2 6	
Patatas	0 10 9 — 0 12 6	
Peren	0 1 9 — 0 3 9	
Pompoenen, per stuk ..	0 0 4 — 0 1 0	
Prei, per bos	0 0 1½ — 0 0 1½	
Rozijnen	0 0 2½ — 0 0 3	
Uijen, per mud	0 9 6 — 0 10 0	
Varkens, spreu	0 4 6 — 0 5 0	
Witte Wortels, per bos ..	0 0 1½ — 0 0 2	

VERKOOPINGEN.

VRE EN LOSSE GOEDEREN.

DOOR DE VILLIERS, FAURE & CO.

Aug 16—Klapmuts Statie, Ossen van C J Groenewald.
Aug 17—Klapmuts Statie, Ossen, van O T de Villiers.

DOOR J J HOFMEIJR.

Aug 17—Durban, Ossen, van Ths Bumpaton.
Aug 22—Klapmuts Statie, Ezels, van Thomson, Watson & Co.

DOOR J WEGE.

Aug 18—Klapmuts Statie, Ossen en Koeijen, van M Willemse.
Aug 25—Stellenbosch, Losse Goederen, van E Robert.

DOOR J S MARAIS & CO.

Aug 18—Klapmuts Statie, Extra Vette Schapen.

DOOR C BECK.

Aug 19—Worcester, Paarden en Ezels.

DOOR DE VOS & THERON.

Aug 19—Worcester, Ossen en Koeijen, van P J de Wet, D.zn.
Aug 25—Ceres Statie, Paarden en Ezels, van J G du Preez.

DOOR PENTZ & CO.

Aug 21—Wellington, Losse Goederen, van S L le Roux.

DOOR J J DE VILLIERS.

Aug 25—Somerset West, Losse Goederen, van F C M Voigt.

VASTE GOEDEREN.

DOOR H JONES & CO.

Aug 17—Kaapstad, Vaste Goederen, van M Benjamin.
Sept 18 en 19—Mowbray, Vastgoed, van H P Moller.

DOOR J L LINDENBERG.

Aug 18—Prins Albert, Hamlet, Vastgoed, van J J du Toit.

DOOR C BECK.

Aug 18—Worcester, Vastgoed van Ch Barry.

DOOR C BECK.

Aug 19—Riversdale, Vaste en Losse Goederen, van M J de Kock.

Kaapstad en Wellington Spoorweg

TIJDTAFEL.

HEEN.

STATIONS.	Myles.	WEEK DAGEN 1 Pass. en Goederen.	2 Pass. en Goederen tusschen de Tunnel.	3 Pass. en Goederen.
		u. m	u. m	u. m.
		a. m.	p. m.	p. m.
Verlaat Kaapstad		7 15	9 45	3 45
,, Zoutrivier.....	5	7 22	9 47	3 52
Verlaat D'Urban Weg	12	7 52	10 16	4 22
Komt te Eersterivier...	21	8 18	...	4 48
Verlaat Eersterivier...	..	8 21	10 43	4 51
,, Stellenbosch ...	31	8 3	11 3	5 23
,, Klapmuts	42	9 28	11 53	5 58
,, Paarl	49	9 49	12 14	6 19
,, Lady Grey Brug	51	9 55	12 20	6 25
Komt te Wellington..	..	10 20	12 45	6 45
Verlaat Wellington ..	58	10 40	1 0	..
,, Hermon	73	11 40	2 0	..
,, Piquetberg Weg	84	12 2	2 44	..
Komt te Tulbagh Weg	89	12 40	..	..
Verlaat Tulbagh Weg	..	12 45	3 9	...
Verlaat Ceres Weg..	98	1 30	3 54	..
,, Goudini Weg ..	116	3 0	5 24	...
Komt te Worcester .	122	3 30	5 54	...

TERUG

STATIONS.	Myles.	WEEK DAGEN 1 Pass. en Goederen.	2 Pass. en Goederen tusschen de Tunnel.	3 Pass. en Goederen.
		u. m	u. m.	n. m.
		a. m.	a. m.	a. m.
Verlaat Worcester		...	5 46	9 55
,, Goudini Weg ..	6	..	6 16	10 25
,, Ceres Weg ..	24	..	7 46	1 50
Komt te Tulbagh Weg	33	..	...	2 35
Verlaat Tulbagh Weg	..	..	8 31	12 40
,, Piquetberg....	38	..	8 56	1 5
,, Hermon	49	...	9 40	1 55
Komt te Wellington ...	64	..	10 40	2 45
Verlaat Wellington ...		6 30	11 0	3 0
,, Lady Grey Brug	71	6 48	11 18	3 18
,, Paarl	73	6 55	11 24	3 24
,, Klapmuts	80	7 15	11. 48	3 45
,, Stellenbosch ..	91	7 48	12 21	4 18
Komt te Eersterivier...	1	8 15	..	4 43
Verlaat Eersterivier ..	..	8 18	12 51	4 48
Verlaat D'Urban Weg	110	8 48	1 18	5 18
,, Zoutrivier	119	9 15	1 45	5 50
Komt te Kaapstad.....	23	9 23	1 55	6 0

MARKTPRIJZEN.

Van 12 tot 15 Augustus, 1876.

	£ s. d.	£ s. d.
250 bs. Aardappelen, p 3 bus.	0 13 0 — 0 19 9	
½ Azijn, per legger	4 10 0 — 4 15 0	
3 bs. Boonen per 3 bush	1 8 6 — 1 8 6	
Eieren, per 100	0 11 0 — 0 11 0	
6 vr. Havergerv., per 100 lb.	0 5 4 — 0 6 5	
Hoenders, per stuk	0 1 6 — 0 2 4	
Kalkoenen, per stuk	0 6 0 — 0 9 0	
36 bs Koorn, per 3 bush	1 4 6 — 1 4 6	
12 bs. Milies, per 3 bs.	1 0 0 — 1 3 0	
37 lb. Perziken per lb.	0 0 2½ — 0 0 2½	
99 bs Uijen, per 3 bush.	0 9 5 — 0 10 6	

Zaturdag,	12 Aug.	6 Wagens	19	Karren.
Dingsdag,	15 do.	7 do.	12	do.

GEDOOPT.

Op Vrijdag, den 11den Augustus, ten huize van mej. de wed. D. G. van Breda, Tuin, "Oranjezigt," door den WelEerw. heer A. D. Luckhoff, een zoon van den heer Gerrit Hendrik van Breda, met name Gerard George. In de Ned. Geref. Kerk, Zondag den 13den Augustus, door den WelEerw. Dr. W. Robertson, eene dochter van den heer Hendricus Johannes Blomkamp, met name Johanna. Een zoon van den heer Reiners Christoffel van Rejen, met name Jan Johannes.

In de Nieuwe Nederd. Geref Kerk, Kaapstad, op Zondag den 13 Augustus 1876, door den WelEerw. Heer G. W. Stegmann Jr.: een zoon van den Heer Hugo Hendrik Marais met name, Albertus Berhardus.

GETROUWD.

In de Ned. Geref. Kerk, Maandag den 14den Augustus, door den WelEerw, Heer A. D. Luckhoff: de Heer Heinrich Benjamin Thomas Gersbach, met Jongejuf. Sara Dorothea Roscoe.

SHIPPING INTELLIGENCE.

TABLE BAY.—ARRIVED.

Aug 12—Courland, CMSt, 802 tons, A Winchester, from Mossel Bay 11th inst. to this port, with general cargo.—Anderson & Murison, agents.

12—European, RMSt, 1,431 tons, J D Jeffries, RNR, from Plymouth 20th, and Madeira 24th July, to this port, with general cargo.—Wm Anderson & Co, agents.

13—Laura, Ger bk, 330 tons, E Petersen, from Madagascar 28th July, to this port, with general cargo.—G S Holmes & Co, agents.

14—Hinemoa, sc-st yacht, A Watson, from Greenock 8th July, Cape Verd 20th, and St Helena 4th Aug, to this port and New Zealand, in ballast,—Wm Anderson & Co, agents.

14—Mathilde, sch, 130 tons, C Hoffman, from Mauritius 23rd July, to this port, with cargo sugar —Barry & Nephews, agents.

14—Dunrobin Castle, CMSt, 1,784 tons, J Howson, from Dartmouth 23rd. and Madeira 27th July, to this port, with general cargo.—Anderson & Murison, agents.

14—Namaqua, sc st, 115 tons, J Stubington, from Port Nolloth, &c to this port, wit general cargo.—Jamieson & Co. agents.

14—Wild Flower, sch 88 tons, T Wotton, from Struys Bay to this port, with corn —Barry & Nephews, agents.

14—Cathina, Ger bk, from Hamburg, put in leaky.

14—American bark anchored.

TABLE BAY.—SAILED.

Aug 14—Countess of Erfol, 3-mstd sch, to Mauritius.

14—Oceana, bk, to Guam.

De Zuid-Afrikaan.

KAAPSTAD, WOENSDAG, 16 AUG., 1876.

DE AANSTAANDE SYNODE.

In ons laatste schrijven over de opleiding van onderwijzers spraken wij van het schoolfonds van zes of acht duizend pond, dat de Synode wenschte bijeen te brengen. Het zal nog moeten blijken hoeveel van dat bedrag reeds is ingezameld; daarna zal omtrent het gebruik er van moeten besloten worden. Het noemen van dit fonds geeft ons aanleiding om over een paar andere fondsen te spreken, waaromtrent belangrijke kwestiën in de Synode zullen ter sprake komen.

Het eerste is het Predikanten-Weduwenfonds. Wat bloei en voorspoed betreft, laat dit fonds wel niets te wenschen over. Met een kapitaal van bij de £30,000 zijn de renten volkomen genoegzaam om de noodige pensioenen uit te betalen, zoodat de contributien en andere kerkelijke inkomsten van meer dan £1000 jaarlijks bij het kapitaal gevoegd kunnen worden.

Reeds lang had men echter bezwaar omtrent een paar punten, waar de reglementen van het Fonds niet behoorlijk hadden voorzien. Het eene was omtrent predikantenweduwenaars die hertrouwen. Het werd gevoeld dat een bejaarde predikant, die weduwenaar was geworden en met eene jonge vrouw hertrouwt, eene weduwe kon achterlaten, die misschien dertig jaar of meer voor rekening van het fonds zou komen. Meermalen werd er van gesproken om hierin eene verandering te maken, maar door de moeijelijkheid der berekeningen werd men teruggehouden.

Door de laatste Synode werd eene commissie benoemd om de reglementen van dit fonds na te zien en daaromtrent te rapporteren. In de *Kerkbode* van 27 Mei vonden wij haar verslag (geteekend A. Roux, J. H. du Plessis en W. de Smidt). Daaruit blijkt dat dit punt voornamelijk de aandacht getrokken heeft. Wij vinden dan ook een voorstel tot verandering, dat zeker niet weinig discussie zal uitlokken. Er wordt een tarief voorgesteld, waarbij een weduwenaar die hertrouwt "eene naar zijnen ouderdom en dien der vrouw gecevenredigde geldsom in de kas van het fonds zal storten." Het beginsel waarnaar die geldsommen bepaald zijn wordt niet aangegeven, en het is moeijelijk dit uit de opgaven van het tarief te ontdekken. Maar de resultaten zijn eenigzins curieus. Een man van onder de zestig kan met eene vrouw van onder de 35 jaren trouwen, mits aan het fonds £119 betalende. Voor het genot van hetzelfde voorregt, moet de man, die een jaar ouder is, £174 betalen—d.i. £55 meer. Wil een weduwenaar beneden de 70 met een meisje beneden de 20 jaar huwen, het zal hem £352 kosten. Is hij 70, het onderscheid van een jaar, of misschien van eene maand, kost hem £66; want zijne inbetaling moet dan zijn £418. Waarschijnlijk ontstaat het vreemde van zulke voorstellen van daar, dat men, in stede van een tarief te hebben, waarbij men met elk jaar klimt, gemaks-halve slechts bepalingen voor elke vijf jaar heeft gemaakt.

De predikant van Lady Grey schijnt het bezwaar van dit tarief gevoeld te hebben, en geeft kennis in de *Kerkbode* van 24 Junij van een nieuw tarief, dat hij als emendatie voorstelt. Deze emendatie heeft dit voordeel, dat men het beginsel kan zien, waarnaar het tarief is opgemaakt, en dat de bepaalde geldsommen niet zoo hoog uitvallen. Het ware te wenschen, dat de kerk iemand vond om haar in deze te raden. Maar als wij zien dat eene maatschappij als de "Mutual Levensverzekering" zich naar Europa moet wenden om hare tafels en tarief te laten nazien, dan is het naauwelijks te wachten dat men hier iemand zal vinden voor zulke ingewikkelde berekeningen. Want omtrent de mogelijkheden van hertrouwen, en dat wel met andere of jongere, zullen de gewone statistieke tafels weinig inlichting geven. Wat echter voornamelijk van belang is, is dat het niet tot de drukte van groote vergaderingen worde uitgesteld om deze zaak te overdenken. Om deze reden achten wij het gelukkig dat een man als Ds. Ross zich nevens de Commissie met deze zaak heeft bezig gehouden.

Het andere punt waaromtrent reeds lang bezwaren zijn geopperd is het volgende:—In het Reglement is geene voorziening gemaakt omtrent predikanten, die, eenmaal deelhebbers geworden zijnde, hunne betrekkingen neerleggen, of in dienst treden bij kerken waar geene heffingen voor het fonds worden gedaan. Hieromtrent heeft de Commissie een zeer radikaal voorstel gedaan. Zij heeft, naar het schijnt, berekend dat elke gemeente der kerk ongeveer £7 per jaar opbrengt aan heffingen, en wil dat de uittredende predikant dit bedrag, of minstens £5, bij zijne gewone contributie zal betalen—d.i., £10, of £8 in plaats van £3. Hoe noodzakelijk ook eenige voorziening op dit punt wezen moge, zoo mag men toch wel betwijfelen of dit voorstel als billijk kan gerekend worden. Het zou meer dan één dwingen om dadelijk voor het fonds te bedanken. Het onderscheid tusschen £3 en £10 is te groot, vooral wanneer men in aanmerking neemt dat de winst niet, gelijk bij eene Levensassurantie, eene zekere is. Bij deze geschiedt er stellig uitbetaling: bij het Weduwenfonds bestaat de mogelijkheid dat door het eerst overlijden der vrouw en de meerderjarigheid der kinderen niets wordt terugontvangen. Wil men het bedrag zoo hoog bepalen, dan moet men het alternatief stellen van terugbetaling van het reeds uitbetaalde, bij het uittreden uit de dienst der kerk.

Indien wij de vrijheid mogten gebruiken van in dezen een wenk te geven, dan zouden wij willen vragen: of niet in beide deze gevallen van een ander beginsel kon gebruik gemaakt worden, en wel dit: dat men de gevreesde ongelijkmatigheid in de uitbetalingen niet zoeke te herstellen door verhoogde inbetalingen, maar door verminderde uitbetalingen. Naar het ons voorkomt, zou dit plan vele voordeelen hebben. Een ieder gevoelt hoe ongerieflijk het voor de meeste predikanten bij hertrouwen zou wezen, om eene som van, al was het maar £60 of £80, in eens te betalen. Alsmede voor een predikant die uit de dienst treedt, om zijne contributie verhoogd te zien van £3 tot £8, of £10, of zelfs tot £5 of £6. Eene vermindering naar een billijk tarief van het bedrag door de weduwe te ontvangen zou het fonds evenzeer voor schade dekken, terwijl de herstelling van de ongelijkheid minder moeijelijk zou wezen dan de uitbetaling van eene geldsom die maakt. Tevens zou het schijnbaar onregt vermeden worden van den weduwenaar die hertrouwt zoo hoog te laten betalen voor een onzeker voordeel—zijne vrouw kon nog eens vóór hem sterven. Laat bij hertrouwen of het uittreden uit de dienst de contributie dezelfde blijven. Wordt door den zoodanige geene weduwe nagelaten, dan is zijne contributie niet onnoodig verhoogd. Blijft er eene wednwe achter, dan vindt er eene vermindering plaats: in het eene geval naar gelang van onderscheid tusschen de jaren van de eerste en de tweede vrouw, en in het andere: van het getal jaren dat de uitgetreden predikant de verminderde contributie heeft betaald.—Of men zou desnoods het alternatief kunnen stellen, bepalende aan den eenen kant de geldsom die inbetaald moet worden door die dat willen en kunnen, aan den anderen kant de vermindering die plaats vinden zal, waar men bij de gewone contributie is gebleven.

Ds. Ross heeft nog een belangrijk voorstel ter wijziging van de toelagen. Zeker met het oog op den bloeijenden staat van het fonds, wil hij dat de toelagen, die tot nog toe geweest zijn van £37 10s. tot £75, naar gelang van den tijd van contribueren, door den overleden echtgenoot zullen gebragt worden op £50 tot £100. Oppervlakkig te oordeelen, zonde de staat van het fonds zulk eene vermeerdering wel gedoogen. Het is echter te bezien of er niet andere overwegingen zijn die het blijven van de tegenwoordige toelagen wenschelijk maken.

Wij hadden plan nog over het Pensioenfonds een woord te spreken, maar zullen dit nog eens moeten uitstellen.

PRESIDENT BRANDS SCHIKKING MET LORD CARNARVON.

Per *European* en *Dunrobin Castle* hebben wij nadere bijzonderheden vernomen omtrent President Brand's schikking met Lord Carnarvon. De Vrijstaat erlangt eene wijziging der grenslijn die hem in de nabijheid van het steeds verhuizende Davidsgraf een aanwinst van vier plaatsen verschaft; krijgt schadevergoeding ten bedrage van £90,000, en de toezegging van nog £15,000, indien hij dadelijk een spoorweg—in welke rigting wordt niet gemeld—gaat aanvangen. Enkele Vrijstaats-vrienden zijn teleurgesteld over deze voorwaarden. De zoodanigen zijn minder verstandig dan President Brand. Zij vragen of £100,000 kan opwegen tegen de waarde van delverijen, die zoovele honderden duizenden opbragten? Die vraag komt hier niet te pas. De genoemde geldsom geeft der Britsche Regering niet de delverijen in eigendom. De Vrijstaat kan die niet verkoopen, om de eenvoudige reden, dat die nimmer hem, maar wel particulieren grondeigenaars toebehoorden. Vol eigenaar was hij slechts van de onuitgegeven Gouvernementslanderijen, gelegen in dat deel van Griqualand West, dat hem afhandig werd gemaakt. En dat £90,000 meer dan de volle waarde dier landerijen is, daaromtrent kan er slechts één gevoelen bestaan. Een man van zaken, die jaren lang op de delverijen verkeerde, verzekerde ons, dat hij geen negentig duizend pence voor die landerijen zou willen geven. Men diene in gedachte te houden, dat de Vrijstaatsche aanspraken zich tot slechts een klein deel van Griqualand West uitstrekten. Op eene belangrijke strook maakt de Transvaal pretentiën; andere stroken komen differente kleine opperhoofden toe; en niet minder dan de helft maakte Waterboers gebied uit. Al zou de Britsche Regering ook £90,000 of meer kunnen bijeenbrengen door den verkoop der Griqualandsche kroonlanden, dan nog maakte President Brand eene goede speculatie; want hij gaf nimmer voor dat *al* die landerijen den Vrijstaat waren ontfuteld.

Lord Carnarvon's voorstel aan den President om het arbitragespel te laten varen ten gunste van directe onderhandelingen, —een voorstel in der tijd door de anti-conferentie-mannen gebrandmerkt als eene beleediging—heeft alzoo goede vrucht gedragen. De wrijving tusschen de Republiek en de Britsche Regering komt nu ten einde. Men zal aan de overzijde der Oranjerivier nu weer kunnen gelooven aan Engeland's eerlijkheid en opregtheid—eigenschappen die, trouwens slechts wegens de kuiperijen van sommige koloniale ambtenaren, werden in twijfel getrokken. Allengs zal de verbittering, welke de bijna eindelooze correspondentie der jongste jaren verwekte, uitsterven, en de door Lord Carnarvon verlangde confederatie op het gebied der mogelijkheden gebragt worden—zij zal zulks, naar mate de onbekrompen ideen van den rijksminister ook onder de koloniale Engelschen voorstanders vinden.

Zoo is dan de Griqualandsche moeijelijkheid, in zooverre als den Vrijstaat betreft, geregeld. Zij werd geregeld zonder behulp van den heer Molteno. Zal ZEds. reis naar Engeland alzoo moeite te vergeefs zijn? Het lijkt er naar. Dat Lord Carnarvon den Kaapschen Premier koeltjes zal toeroepen: "Gij komt te laat; ik heb uwe diensten niet noodig," gelooven wij wel niet. De rijksminister zal van hem zeer belangrijke diensten verwachten. Hij zal verwachten, dat de Kaapkolonie Griqualand West nu voor hare rekening zal nemen, zamen met het bedrag der Vrijstaatsche schadevergoeding. Maar, gelukkig, of ongelukkig, heeft de heer Molteno geen autorisatie om het land óf tot het eene óf tot het andere te verbinden. Hij zal slechts Lord Carnarvon's argumentaties kunnen aanhooren, en, op zijn allermeest, beloven die bij de Kaapsche Wetgeving aan te bevelen. Meer is er niet van de ministeriële reis te wachten. Kort af te weigeren tot de annexatie over te gaan, dat kan de kolonie naauwelijks na de resolutie van 1871, hoe onaangenaam het ook moge zijn de delvers tot eene verafschuwde vereeniging te dwingen, en hoe weinig heil daarvan overigens ook te wachten zij. En de beslissing over de betaling der Vrijstaatsche schadevergoeding zal afhangen zoowel van de waarde der Griqualandsche kroonlanden, als van de drangmiddelen die Lord Carnarvon zal kunnen uitoefenen. De rigting van den spoorweg—hetzij naar de Kaapkolonie of Natal—tot welks constructie Zijn Lordschap den Vrijstaat wil bewegen, zal mede invloed hebben op het eindresultaat.

HET SECRETARIAAT VOOR INBOORLINGENZAKEN.

De heer Sprigg in een adres aan zijne kiezers bedankt hebbende voor dit ambt, hem door den heer Molteno aangeboden, zal er elders een minister voor inboorling-aangelegenheden moeten gezocht worden. De heer Sprigg nam wel heel wat tijd om uit te vinden wat hem in deze te doen stond, doch daar pligtgevoel niet tot een ieder als bij instinct spreekt, zal het publiek dat wel voor lief nemen, en hem crediet geven voor de edelste aller bedoelingen. Hij bedankt, omdat hij den Parlementairen Regeringsvorm in deze kolonie wenscht te volmaken. Hij meent dat, indien elk lid, zoodra hij eenigzins in aanmerking komt, betrij aan den kant der oppositie of Regering, een setel in het kabinet aanneemt, alle publieke mannen zullen worden gewantrouwd, geen leidsman een gevolg zal hebben, en Parlementaire inrigtingen der publieke verachting zullen ten prooi worden. Daaria heeft hij gelijk; maar indien hij, met aan te merken, dat hij zich zal aansluiten bij mannen, die dezelfde inzigten als hij aankleven, bedoelt dat hij gaat treden in een soort van politiek vennootschap met den heer Solomon, is zijn vooruitzigt op een ministersbaantje zeer vaag.

NIEUWE INSOLVENTIEN.—Willem Johannes Gous, wonende op Taaiboschfontein in de afdeeling Colesberg, boer, schulden £215 7s. 10d., tekort £125 8s. 1d.; Daniel Frederik van Eyssen, vrachtrijder, wonende te Graaff-Reinet, schulden, £706 16s., tekort £634 16s. Nicolaas Grobbelaar Olivier, boer, wonende in de afdeeling Wodehouse, schulden £257 7s., te kort £152 7s. 6d. Petrus van der Spuy, te Georgestad, schulden £522 2s., te kort £230 10s.

De Nieuwe Ned Geref. Kerk te Caledon zal den **2 September** worden ingewijd.

De heer H. Oppenheim, de Parijsche millionair, ook in deze kolonie bekend, kwam den 14 Julij verbit van eene wandeling thuis, dronk een glas ijskoud sodawater en viel dood neer.

Dr. van Oordt heeft, op uitnoodiging van de Commissie voor het Archief, zich voorloopig met de besorging van dit Archief, onder haar toezigt, belast.

Christy Minstrels. — In de Athenæumzaal, Nieuwestraat, zal heden avond een gezelschap Kaapsche Christy's optreden, wier opvoering, naar wij vernemen, uitmuntend zal zijn. Men verwacht eene propvolle zaal. Iedereen ga en hoore.

De Rederijkerskamer "Aurora" zal morgen, Donderdag avond, weder eene openbare vergadering houden, als wanneer zullen worden opgevoerd het tooneelstuk: "De misdadigers of Loon naar Werken" vervaardigd door den heer M. J. Brink, en het blijspel: Verkeerd bezorgd."

Spoorweg-ongeval.—**Vrijdag** namiddag overkwam, aan het Paarlsche station, aan den Wellingtonschen trein een ongeluk, doordien een der wisselwachters, naar het schijnt, had vergeten zijn pligt te doen. De passagiers en malen moesten in private karren naar Wellington worden vervoerd, en zij kwamen des avonds te 10 ure aldaar aan.

Diamanten.—Het nieuws van Engeland met betrekking tot de diamantmarkt blijft ellendig. Geen verbetering heeft plaats gehad in de waag, en ofschoon de ontvangst van diamanten eenigzins minder was geworden, was de vermindering niet genoegzaam om de handen der houders te versterken. Het ziet er maar treurig uit.

Veertig Scholen moeten dit kwartaal hare gouvernementstoelagen derven, omdat zij de gewone opgaven niet inzonden. Daaronder bevinden zich de Kostinrigting der Stellenbossche publieke scholen, de Lovedale Elementaire en Vrouwelijke Industriele scholen, de Grahamstadsche publieke school, het Grey Instituut (South End), enz.

De oorlogsgeruchten.—Uit officiele bronnen wordt vernomen dat meer bevredigende berigten omtrent den staat van zaken op de grenzen zijn ontvangen van den Secretaris voor Inboorlingzaken. ZEd. berigt dat hijzelf persoonlijk overtuigd is dat, voor zoo ver de Galkas betreft, alles hoogst vredelievend schijnt, en dat al de inlichting, die hij en de Kommandant der Rijdende Grenspolitie tot nog toe hebben verkregen uit de meest vertrouwbare bronnen, het geloof regtvaardigt, dat er volstrekt geene oorzaak is voor onrust, of voor de vrees van een vredebreuk.

Stedelijke Raad.—**De jaarlijksche verkiezing van leden van dezen Raad had Maandag plaats. Het was eene erg saaije affaire. De volgende leden werden gekozen:**—District No. 1.—P. U. Leibbrandt, 23; C. Lewis, 22; J. G. Bam, 14. District No. 2. —J. C. Piton, 41; W. F. Stuttaford, 37; H. T. Bam, 18. District No. 3.—H. H. Marais, 14; W. A. Bam, 12; A. J. Louw, 13. District No. 4.—John Stonier, 17; G. H. Moller, 12; J. St. G. Boyes, 12. District No. 5.—A. R. McKenzie, 32; C. G. Prince, 30; T. J. C. Inglesby, 20. District No. 6.—W. F. Davies, 26; A. C. Taylor, 20; J. Philip, 19.

Malmesbury, 12 Aug.—Op Vrijdag den 11den dezer heeft de heer E. J. Steijn schade geleden door brand op zijne plaats "Wijnachtershoek." 's Morgens te 5 uur kwam een jongen, Salomon geheeten, den baas verwittigen dat er brand was in het molengebouw. Niet lang daarna vatte ook het korenhuis vuur, en beide gebouwen werden geheel in de asch gelegd. Daar de wind oost was, was de rigting van den brand van het woonhuis en de andere gebouwen af. De oorzaak van den brand is onbekend, men denkt aan moedwil. Behalve de gebouwen zijn verbrand: 7 bokken, de molen, 50 mudden koorn, eene groote hoeveelheid haverstroo en boerderij-gereedschap. De gebouwen waren niet verassureerd.—*Medegedeeld.*

In de volgende insolvente boedels zal vergadering worden gehouden:—Aug. 16, W. Hackett, 2de; D. S. Malan, speciale; C. P. Vos, eenige; P. E. de Roubaix, eerste; A. Broekstein, 2de; R. H. Ross, eenige; Beeton en Louw, 1ste; Goldbury en Turbin, 1ste.—18, Ceres, J. H. Louw, 3de; C. F. D. Marais, 3de; E. J. Tebrugge, 1ste.—19, Graaff Reinet, D. H. Coults, 3de; Fort Beaufort, P. P. Scratton, eenige;—21, Alexandria, A. C. Bauman, 2de; Middelburg, G. Innis, 1ste; Hope Town, C. W. Gildenhuijs, 1ste; Bedford, F. E. Welgemoed, 1ste.—22, Graaff-Reinet, J. W. Pohl, 1ste.—23, Kaapstad, P. E. de Roubaix, 2de; A. Louw, 3de; Beeton en Louw, 2de; Goldbury en Turbin, 2de; A. Johnson, 3de.—28, Grahamstad, C. Harty, 3de; J. Everley, 1ste; Geb. Benjamin, speciale.—Port Elizabeth, W. Brockett, speciale; E. Rigby, speciale.—25, Ceres, E. J. Terbrugge, 2de; Caledon, P. J. H. Smal, eenige.—26, Fort Beaufort, A. D. Muggleton, 3de.—28, Hope Town, C. W. Gildenhuijs, 2de; Bedford, W. E. Welgemoed, 2de; Middelburg, G. Innis, tweede.—29, Grahamstad, P. G. Maynier, speciale; Graaff-Reinet, G. W. Pohl, 2de.—30, Grahamstad, J. Everley, 2de; Kaapstad, E. Roberts, 3de; B. Miller, 3de.

De edele heer Brownlee heeft op Vrijdag eene vergadering gehad met de inlanders te Middeldrift, voor het kantoor van den heer Fielding, werwaarts hij was geëscorteerd door eenige inlanders te paard, die hem waren te gemoet gereden. Het volk was in grooten getale opgekomen en gaf blijken van zeer met het bezoek ingenomen te zijn. De heer Brownlee drukte zijne blijdschap uit, dat zij de nagedachtenis van het laatst overleden opperhoofd, Kama, vereeren wilden door het stichten eener kerk, en waarschuwde hen sterk tegen eene onlangs opgekomen nieuwe dwaasheid, om door zekere dulrelsche ceremonien aan de oevers der zee kracht en sterkte te willen opdoen. Hij raadde hun aan, die kracht en sterkte te zoeken op de plaatsen waar de Europeanen die bekwamen, dat is op goede scholen en inrigtingen van nijverheid. Hij waarschuwde hen ook tegen diefstal, als waarvoor zij gemeenlijk excuus hadden, vermits de Regering gereed was hun voor eerlijken arbeid meer te betalen dan zij noodig hadden voor hunne behoeften, en eindelijk wees hij ook op de gevaren der onmatigheid, ofschoon hij met genoegen een voor hen gunstig onderscheid in dat opzigt had ontdekt, vergeleken met de inlanders op zekere andere plaatsen. Het opperhoofd Willem Kama bedankte den heer Brownlee vooral voor zijne vermaning tegen de nieuwe dwaasheid die sommigen van het volk begingen. Anderen spraken ook nog enkele woorden, en daarmede was de bijeenkomst uit. De heer Brownlee zou de volgende twee dagen aan den Keiskammahoek doorbrengen, Maandags en Dingsdags met de Gaikas zijn, en hoopte Donderdag de Komgha te bereiken, om van daar de Transkei in te gaan.

HOOG GEREGTSHOF.

(Voor het veldtlige Hof.)

DINGSDAG, 15 AUGUSTUS.

Re HONEYBORNE.

De Hoofdregter las zijne uitspraak in deze saak, welke eene wegens minachting van het Magistraatshof te Prins Albert. De Regter was van oordeel dat Honeyborne, een agent in het genoemde Hof, zich had schuldig gemaakt aan minachting, door geld weg te nemen van de tafel in het Hof, ofschoon de Magistraat hem zulks had verboden, waarvoor hij bebeet was met £5 of 7 dagen gevangenisstraf.

Regter Denyssen was van hetzelfde gevoelen en haalde authoriteiten aan om te bewijzen dat geen geringere minachting van het Hof kon zijn gepleegd.

Regter Fitzpatrick verschilde van de andere Regters, daar van de som van £1 13s., die door den agent op de tafel in het Hof was gelegd in afbetaling der schuld van den bediende aan zijn baas, welke eerstgenoemde wegens desertie uit de dienst van laatstgenoemde was bebeet met £1, eenvoudig het laatste bedrag was afgenomen. De Regter was van oordeel dat de agent volkomen regt had om van de £1 13s., die door hem ten behoeve van verweerder slechts werden aangeboden en op de tafel van den klerk gelegd, £1 voor de beste weg te nemen; want het geld was nog niet in het bezit van het Hof, zoodat het wegnemen van het geld, in strijd met het verbod van den Magistraat, niet als minachting van het Hof kon worden beschouwd.

Het aansoek werd van de hand gewezen met de kosten.

HUDSON vs. COMMISSARIS VOOR KROONLANDEN.

In deze zaak verzocht de Prokureur-Generaal, ten behoeve van den verweerder, dat de eischer, die met zijn geding geen voortgang had gemaakt, zou veroordeeld tot betaling der kosten. De eischer verscheen niet, en het aanzoek werd toegestaan en absolutie van de instantie verleend.

CURATOREN VAN MARILLAC vs. MEYER.

Advokaten Cole en Hoskyns traden op voor de eischers, Advokaten Upington en Buchanan voor den verweerder.

Advokaat Cole legde uit dat verweerder was klerk geweest bij Marillac tegen een salaris eerst van £200 en later van £300 per jaar. Marillac, die handel dreef te Mosselbaai, Oudtshoorn en andere plaatsen, werd ondersteund door de heeren Lippert & Co., totdat 's mans schuld zoo hoog opliep, dat de heeren Lippert & Co. bezwaar begonnen te maken. Marillac vroeg om uitstel, en beloofde in het vervolg geregelder betaling te doen. Marillac kwam daarna naar de stad en beweerde £35,000 waard te zijn, een bedrag dat tot £25,000 werd verminderd. Lippert & Co. maakten eene schikking met Marillac, waarbij deze beloofde zekere baten over te maken aan Lippert, zijne goederen slechts van Lippert & Co. te zullen nemen, en geene verbanden, enz., op zijn eigendom te passeren zonder consent van Lippert. Geene dezer voorwaarden werden vervuld. Differente brieven passeerden tusschen beide partijen, de heer Lippert ging naar Mosselbaai, en een balansstaat van Marillac's eigendom werd opgemaakt, die niet zeer voordeelig uitviel—Marillac beloofde baten of securiteiten voor £15,000 aan Lippert & Co. over te maken, blijkens een voordoopig dokument, dat te Knapstad in meer formelen vorm zou worden gegoten door den heer Fairbridge. Dit formele dokument weigerde de heer Marillac echter te onderteekenen. Een der pakhuizen in bezit van Marillac stond op den naam van den heer Max Jurisch, een zwager van Marillac, en werd voor de leus verhuurd aan Meijer, Marillac's klerk. Toen de heeren Lippert ten laatste bevonden dat hun niets anders overbleef, namen zij op 24 Februarij laatstl. gerechtelijke stappen om Marillac te dwingen tot de betaling van het aan de firma verschuldigde bedrag van £38,000. Op ongeveer denzelfden dag gaf Marillac voor zijn gansch etablissement te hebben verkocht aan Meijer voor £16,743, waarvoor Meijer's wissels, loopende over drie of vier jaren, zonder eenige securiteit, werden aangenomen. Intusschen gaf Marillac zijn boedel over, en nu weigerde Meijer de goederen aan de curatoren over te geven. Om hem daartoe te dwingen, werd deze aktie ingesteld, houdende de eischers staande dat Marillac op den dag van den beweerden verkoop hopeloos insolvent was, daar zijn boedel een te kort had van ruim £12,000.

De verweerder pleitte (1) de algemeene toedragt, (2) het feit dat de koop ter goeder trouw en voor de volle waarde was geschied, t.w., voor ruim £16,000, en (3), eischte hij, dat indien de eisch der eischers werd toegestaan, zij dan zouden worden gelast de wissels door hem ter dekking van de koopsom gegeven hem terug te geven.

Als replicatie pleitten de eischers dat zij slechts wissels ten bedrage van £2,400 van verweerder in handen hadden, en dat die betaalbaar waren aan derden.

De heer E. Lippert, een der eischers, werd toen ondervraagd.

De zaak hield het Hof den geheelen dag bezig en de heer Lippert was nog in de getuigenbank, toen het Hof verdaagde.

AANKOMST DER MAALBOOT.

De maalboot *European* arriveerde Zondag morgen in de Tafelbaai, en bragt 57 passagiers voor Kaapstad, 9 voor Port Elizabeth, 35 voor Oost Londen, en 33 voor Natal. Hare postberigten liepen tot 19 Julij.

De Koning van Griekenland is in Engeland aangekomen. Z. M. werd door H. M. de Koningin verwacht met de orde van den Kouseband.

Wij hebben reeds vroeger gemeld dat de Grikwalandsche kwestie, volgens berigt van President Brand, op bevredigende wijze was geschikt. De *Empire* zegt daaromtrent het volgende:—"Men zegt dat de Grikwalandsche kwestie is beslecht, voor zoo ver de Rijksregering en de President van den Vrijstaat betreft. Veertien dagen geleden zeiden wij dat er een gerucht liep dat de Vrijstaat eene geldelijke schadevergoeding zou krijgen voor zijne aanspraken. Thans zegt men dat het bedrag zal worden bepaald op £90,000, en dat er, bovendien, eene geringe wijziging der grens van het punt van David's Graf af zal plaats hebben, waardoor, evenwel, de nationale betrekkingen van eenige der bestaande diamantmijnen niet zullen worden veranderd. Deze schikking zal, naar men zegt, worden vergezeld door de onderneming aan den kant van de Britsche Regering om met eene toelage van £15,000 den Vrijstaat behulpzaam te zijn tot den aanleg van een spoorweg. Men zegt dat President Brand hoogst tevreden is met de voorwaarden die hij heeft verkregen, en schikkingen heeft gemaakt voor zijn vertrek uit Engeland op 20 Augustus. Deze berigten worden met tamelijk veel vertrouwen in omloop gebragt door hen die kunnen worden voorondersteld met de feiten der zaak bekend te zijn.—Er is eenige onbepaaldheid met betrekking tot de grenskwestie, maar dit wordt voorgesteld als van geen belang. Het berigt zegt dat Du Toit's Pan aan President Brand werd aangeboden in plaats van de £90,000, en dat hij, als een verstandig man, de voorkeur gaf aan het geld boven het land. De juiste voorwaarden der spoorwegschikking bewerrt niemand te weten. Zoo zij mogten zijn ten gunste eener lijn naar Natal, en aan die route de voorkeur zoude worden gegeven wegens de bereidwilligheid van de Natalsche Regering om aan de wenschen van het Koloniale Kantoor gehoor te geven, dan zal dit hoogst bevredigend zijn voor Natal, maar niet zoo zeer voor de Kaap.—Bij's heeren Molteno's aankomst zal de kwestie, die hij meet in orde brengen, zijn vereenvoudigd door de beslissing over de Vrijstaatsche aanspraken. Zij zal inderdaad zijn gereduceerd tot de onderhandeling aangaande de overdragt van zoo veel onbetwist Britsch grondgebied aan de Kaap. Hoe eenvoudig deze kwestie ook moge zijn, zal zij waarschijnlijk lang op een antwoord moeten wachten, daar de heer Molteno blijkbaar naar Engeland komt zonder eenige andere volmagt dan die van een luisteraar. Hij zal niet in staat zijn de transaktie af te sluiten, zoo als de heer Brand, naar men zegt, heeft gedaan. Het is werkelijk niet zeker dat de Secretaris voor de Kolonien eenig voorstel zal doen. Uit een artikel in de *Pall Mall Gazette*, en een ander in de *Times*, zal men zien dat er niet weinig teleurstelling wordt gevoeld aan den kant van velen in Engeland wegens de beperking der volmagt van den heer Molteno. Dit is de gewaarwording van Downingstraat, en kan misschien alle onderhandelingen verhinderen. Het is heel wel mogelijk dat Graaf Carnarvon zal zeggen dat de Grikwalandsche kwestie voor een tijd lang in rust moet rusten.—Men verneemt dat Majoor Lanyon de schulden te Kimberley verminderd en de uitgaven besnoeit. Men weet dat er op de Velden eenige opposite bestaat tegen aanhechting aan de Kaapkolonie. Bovendien kan Lord Carnarvon misschien denken dat het gemakkelijker is de £90,000 van de Grikwalandsche Regering dan van het Kaapsche Parlement te verkrijgen. Wegens deze en andere considerations is het mogelijk (niet mogelijk—dat de Grikwalandsche kwestie niet langer eene open is. Aan den anderen kant, misschien, zal het voornemen van het Kol niale Kant or worden en uitvoer gelegd, en de heer Molteno worden uitgenoodigd bij de Kaapsche Wetgeving een voorstel in te dienen tot aanhechting, vergezeld van eene overeenkomst tot betaling van de £90,000 aan de Rijks schatkist wegens de overdragt aan de Kaap, niet alleen van de jurisdiktie over het gebied, maar van het eigendomsregt op de plaats "New Rush."

De heer Giddy, vroeger Treasurier-Generaal van Grikwaland West, is afgetreden op een jaarwedde van £500, de helft te komen van Grikwaland West en de andere helft van de Kaapkolonie.

Reeds is met een enkel woord melding gemaakt van eene vreeselijke ontploffing aan boord van het Britsche oorlogschip *Thunderer*. Dit schip is een der grootste in de vloot, en was voor een proeftogt naar Stokesbaai vertrokken; doch daar eene beschadiging aan eene der stoompijpen werd ontdekt, werd de togt opgeschort. Kort daarna werd, evenwel, weder stoom gemaakt, en onderweg had de ontploffing plaats. In een paar minuten waren de officieren en manschappen op dek in stoom en rook gehuld, en het was onmogelijk naar beneden te gaan om de oorzaak der ramp uit te vinden. Op last van Kapitein Waddilove werd een sein gemaakt om hulp, en het werd dadelijk opgemerkt. Een aantal manschappen werd onmiddelijk naar Spithead gezonden, en toen de rook verdwenen was, kon men naar de machinekamer afdalen; doch het duurde bijna een uur vóórdat men de stookkamer kon binnenkomen. Men bevond toen dat de voorste stoomketel aan stuurboord met zulke kracht was ontploft, dat alles wat daarmede in aanraking was, werd medegevoerd. In alle rigtingen lagen de lijken der manschappen. De heer Slade, de eerste machinist van de *Thunderer*, en de heer Winfield, een andere machinist, waren ook gedood. Velen der ongelukkigen waren vreeselijk verminkt, en van eenigen waren de kleederen van het lijf gescheurd. Het hoofd van den heer Winfield werd op eenigen afstand van den romp gevonden. Vijftien lijken werden gevonden; drie der manschappen stierven op weg naar het hospitaal, en verscheidene anderen stierven denzelfden avond. Volgens het laatste berigt was het getal der overledenen 34, en men verwachtte dat nog meer zouden bezwijken.—H. M. de Koningin en de Prins en Princes van Wales telegrafeerden dadelijk dat zij de grootste sympathie koesterden voor de nagelatene familiebetrekkingen, en eerstgenoemde zond onmiddelijk £100 tot leniging van den nood.

Een jonge Mexikaan, Leon genaamd, heeft ondernomen in het Alexandra-park te Londen honderd mijlen te rijden in vijf opeenvolgende uren, en is er in geslaagd dit feit te volbrengen in drie minuten en zeven sekonden minder dan den bepalden tijd. De voorwaarden waren dat hij den ren zoude doen op de tien paarden die hij van Mexiko had overgebragt, en die niet vele maanden geleden wild waren in de prairieën. Eenige der dieren waren echter niet zoo gehoorzaam dat hij hun kon vertrouwen, en hij was, derhalve, verpligt, slechts zeven paarden te gebruiken; en daar een van deze kreupel werd vóórdat de halve afstand was afgelegd, werd het getal verminderd tot zes. Leon verkoos te rijden op het grintpad van het park in plaats van op het gras der renbaan, en daar het laatste zeer hard was, ging hij, zegt de *Empire*, hoogst verstandig te werk. Het pad is juist een halve mijl in omtrek, zoodat Leon het 200 malen rond moest rijden. Hij had verlof zijn paard te verwisselen zoo dikwijls als hij verkoos, en hij deed zulks over het algemeen aan het einde eener mijl, ofschoon hij somtijds een of twee der dieren voor twee en zelfs drie mijlen bereed, vooral wanneer hij bevond dat hij tijd verloor, zoo als hij dood tegen het einde van den ren. Hij reed op eene manier geheel verschillend van die van Engelsche ruiters, en maakte blijkbaar weinig gebruik van zijne stijgbeugels, een feit dat vele menschen deed twijfelen aan zijne geschiktheid om het feit te volbrengen, en een Engelsche "jockey," die den Mexikaan zijne taak zag beginnen, verliet de renbaan, aanbiedende om 10 tegen 1 te wedden tegen zijn succes. De paarden hadden zwaro zadels over dikke vilten dekens, en verscheidene hunner hadden de groote, lompe houten Mexikaansche stijgbeugels, terwijl de gebitten allen Mexikaansch waren. De ruiter viel verscheidene malen, doch hij wist altijd weder op het paard te geraken. Hetzelfde blad zegt dat dit een grootsch feit was; doch dat het niet zoo buitengewoon was als de beroemde ren van den heer Osbaldeston, die in 1-31 onderman 200 mijlen te rijden in tien uren, doch wien een onbepaald aantal paarden werd toegestaan, en die niet minder dan 28 gebruikte. Hij volbragt zijne taak in 8 uren en 42 minuten, op eene baan van 4 mijlen. In October 1791, ondernam de heer Wilde 127 Engelsche mijlen te rijden in 9 uren, en hij volbragt zijne taak in 5 uren en 21 minuten, tien opeenvolgende paarden gebruikende op eene ronde baan van twee mijlen.

Te Fermoy, in Ierland, heeft een gevecht plaats gehad tusschen een groot aantal manschappen van de Corkshe militia-regimenten en een ongeveer gelijk getal van het 6 ste Regiment Scherpschutters. Riemen, stokken en steenen werden gebruikt, en eerst behaalden de geregelde troepen de overwinning; doch ten slotte keerden beide partijen met bebloede koppen, maar elkander wraak toezwerende, naar huune kampen terug. Men zeide dat een der soldaten noodlottig gewond was; doch er scheen geen grond te zijn voor dat berigt.

Kapitein O'Beirne, de Libertale en "Home Rule" kandidaat voor Leitrim, is verkozen voor dat graafschap met eene groote meerderheid.

De heer Thomas Hazlehurst, die wegens zijne onbesperkte vrijgevigheid den titel verkreeg van "Vorst van het Methodisme," is overleden in zijn 61ste jaar. Men berekent dat hij omtrent £50,000 heeft gegeven voor het bouwen van Wesleyaansche kapellen, en de hoekstoenen van omtrent honderd kapellen heeft gelegd in Groot Brittanje en op het vasteland. Op het einde zijns levens hield hij zich bezig met het schrijven en laten drukken van preeken, en men zegt dat hij meer dan een millioen exemplaren heeft weggegeven.

Van de Londensche wolmarkt werd gemeld dat er eene gedeeltelijke rijzing in de prijzen had plaats gehad. Van de Kaapsche werden de weinige balen sneeuwwitte beter verkocht; de overige "scoured" en alle vleeswol bleven onveranderd. De strekking der markt was ten gunste van verkoopers, en misschien was de verbetering geen algemeene; maar toch was daar de wending ten goede. Van 31,000 balen Kaapsche wol, die voorhanden waren bij het begin der veilingen, hadden 18,000 den catalogus gepasseerd. De handel bleef overigens slap; op de publieke veilingen van huiden was naar natte niet zeer groote vraag, doch zware werden verkocht voor 5d. tot 5½d. per lb. Naar lichte huiden was zeer weinig vraag, en gemiddeld haalden zij slechts 3¾d. per lb. Drooge huiden werden goed verkocht, en zware haalden van 7¼d. tot 7¾d. per lb. Wildebeestshuiden haalden van 8d. tot 11d. per lb., volgens kwaliteit. Naar gezouten ossen- en koehuiden was weinig vraag, zonder veranderde prijzen. De maandelijksche veiling van struisvederen was aan den gang toen de maalboot vertrok. Slechts 114 kisten werden aangeboden tegen 162 op de laatste veiling. De vraag was goed, en de prijzen werden goed gehandhaafd, en men gelooft dat zeer weinig in voorraad zou blijven.—Naar diamanten was zeer weinig vraag, en zij werden tegen verminderde prijzen verkocht.—Volgens de laatste berigten werd de wolmarkt beter, vooral in de mindere soorten, die thans werden verkocht tegen prijzen volkomen gelijkstaande met die van vroegere jaren.—Op 19 Julij was er eene speciale verkooping van huiden, en al de droogo Kaapsche buffelhuiden, die werden aangeboden, gingen goed van de hand.

DE OORLOG IN TURKIJE.

De berigten van het oorlogstooneel zijn nog altijd hoogst tegenstrijdig, en het is moeijelijk er kop of staart aan te vinden. Wij geven, derhalve, onzen lezers een *resumé* van de telegrammen, zoodals die gisteren gepubliceerd in de per maalboot ontvangen *Emmes*:—

Op 14 Julij telegrafeerde een correspondent uit Parakin, dat hij een ontmoeting had gehad met Prins Milang van Servie, en dat deze geneigd en alle ontbeden een wapenstilstand van Rusland te zijn, integendeel, hij zeide dat Rusland Servie had aangeraden met den oorlog te gaan, dat de oorlog aanvankelijk was ontstaan, omdat Servie gelooft dat overspel zoo gelijk was onder Turksche opperheerschappij, dat hij, de Prins, thans niets van de diplomatieken, waar alles van de wapens verwachtte; dat hij vertrouwde dat Servie zou overwinnen, en dat dat land geene hulp noodig van vreemde mogendheid, maar hoopte dat een Christelijke Staat Turkije zou instaan. Servische troepen hadden de Drina overgetrokken. Op 16 Julij werd getelegrafeerd dat men de telegrammen uit Belgrado niet moest gelooven, dat er geen groote veldslag was geleverd tusschen Osman Pasha en Joseph in op den laatsten Woensdag, dat de legers zich tot den slag voorbereidden. Uit Odessa werd op denzelfden dag getelegrafeerd dat, in strijd met officiele berigten omtrent Turksche overwinningen uit Konstantinopel, telegrammen ontvangen bij de Ambassades berigtten dat de Servische Novi Bazar omsingelden en bombardeerden, en, daar men zeide, zelfs die plaats hadden genomen; dat Tchernayeff overwinnaar was geweest bij Akpalanka en Cheir-Keny, en Sophia bedreigde; dat de Montenegrijnen tot op een uur afstands van Mostar (Herzegowina) waren voortgerukt, Trebinje, Stolatz en Nevesigne hadden bezet; dat Gatschko zonder tegenstand in hunne handen was gevallen; en dat de communicaties van hunne grenzen naar de zee voor hen open waren.—Uit Ragusa werd op 15 Julij gemeld dat eene Turksche kolonne marcherende van Metochia naar Nevesigni werd verrast door de Montenegrijnen te Salom, en dat er een gevecht plaats had, waarin de laatsten een gering en de Turken een zwaarder verlies leden. Later werd gemeld dat de stad Metochia de witte vlag had geheschen, en dat het geheele distrikt Gatschko in het bezit der Montenegrijnen was, behalve eenige redoutes. Deze werden geblokkeerd, en het leger marcheerde voort naar Nevesigne. De bevolking ten westen van het meer Scutari was opgestaan. De Gouverneur van Scutari had eene conscriptie gelast van de geheele bevolking der stad, om de Montenegrijnen aan te vallen. Er heerschte groote nood onder de Christenen.—Op 17 Julij vernam men uit Parakin dat, volgens een telegram ontvangen door Prins Alimpitsch, de vreedheden gepleegd door de Turken in de dorpen van Bosnie afschuwelijk waren. Zij doodden Christenen en verbrandden hunne huizen, sneden kinderen in stukken, wierpen hen op in de lucht en vingen hen weder op met hunne bayonetten. Zij zouden vele honderden vrouwen en kinderen hebben gedood. Bijna al de Turken zouden de hoofden of neuzen der gewonden en gedooden hebben afgesneden. Gewonde Turken, aan den anderen kant, zouden behandeld worden alsof zij Serviers waren.—Volgens berigt uit Ragusa, gedateerd 17 Julij, zoude het Montenegrijnsche leger werkelijk te Nevesigne zijn aangekomen, en voorposten hebben geplaatst te Blagai en op de heuvels boven Mostar; zoo Selim Pasha met twee bataljons naar Mostar zijn ontkomen; kanonnen, bagage en ammunitie achterlatende; de ontsteltenis te Mostar zoo groot zijn, en het Turksche garnizoen in de stad bestaan uit vier bataljons geregelde en omtrent 2,000 ongeregelde troepen. De tegenstand geboden aan den inval der Montenegrijnen werd beschreven als onbeduidend, en de Turksche bevolking onderworpen zich. Alle regten werden geweerhedigd. Turksche gevangenen van Klek waren te Ragusa aangekomen in ellendigen toestand, barrevoets en in lompen gehuld. —Van Belgrado werd op 17 Julij berigt dat, volgens officiele aankondiging, de opstandelingen in Bosnie de Turksche communicaties tusschen Belina en Ratschka en Belina en Tuzla hadden afgesneden. Een Servische troepenafdeeling was de vallei der Teplitzarivier tusschen Novi Bazar en Nissa binnengetrokken, en had tien dorpen bewogen om op te staan en vrijwilligers te leveren aan het Servische leger. Volgens dit bericht zou de Servische Generaal Tchernayeff noch verslagen noch omsingeld zijn, en was het denkbeeld uitgedrukt niet gekoesterd om Belgrado in staat van beleg te plaatsen of den zetel der Regering naar Kragojevatz over te brengen. Al deze berigten werden voor onwaar verklaard. Geen belangrijke veldslag werd verwacht voor veertien dagen. Generaal Ranko Alimpitsch had berigt gezonden aan de Regering dat de Turken vreeselijke wreedheden plegen in de Servische en Bosnische dorpen, de ingezetenen vermoorden of en alles in brand stekende. Vele vrouwen, kinderen en oude mannen, hadden eene schuilplaats gezocht in het Servische kamp. Het Servische leger was nog voor Novi Bazar, en, in strijd met de officiele bepalingen, verklaarde de Servische Regering dat haar leger nog geen enkel stuk geschut had verloren, maar, integendeel, 300,000 patronen en 1,000 lonmen van de Turken aan te Alpalanka.—De moeder van Prins Milan overleed op 16 Julij te Wurzburg, in Beijeren.—Uit Ragusa meldde men op 17 Julij, dat, volgens berigt uit eene Slavonische bron, het Montenegrijnsche leger te Blagai, digt bij Mostar, de hoofdstad van de Herzegowina, was aangekomen, de inname van welke stad men elk oogenblik verwachtte. De intogt van het Montenegrijnsche leger in Blagai werd voorafgegaan door een hevig gevecht met de Turken op 14 Julij te Nevesigne. Ten gevolge van de welgeslaagde beweging der Montenegrijnsche troepen heerschte eene groote paniek te Mostar, daar de Christenen bevreesd waren voor daden van wraak aan den kant der Turken. Eene Montenegrijnsche troepenafdeeling was aangekomen te Glavasko, aan den boorenkant der golf van Brina, waardoor de communicatie tusschen Ragusa en Trebigne werd afgesneden.—Uit Berlijn telegrafeerde men op denzelfden dag dat het gerucht, dat Rusland trachtte een wapenstilstand te verkrijgen voor Servië, werd herhaald, dat veertien duizend geweren in Duitschland waren gekocht voor Griekenland; dat, dewijl de Rumaansche Regering niet verlangt de Russisch-Slavonische belangen op het schiereiland van den Balkan te bevorderen, zij besloten had, neutraal te blijven in den tegenwoordigen oorlog; en dat de mobilisatie der Rumaansche troepen slechts als een voorzorgsmaatregel werd beschouwd, en den doel had bescherming tegen de kans op buitenlandsche occupatie.—Uit Konstantinopel werd op denzelfden dag gemeld dat de afdeelingen van het Turksche leger, gestationeerd te Nissa (Charkia) Pirot, en Bolgradtchik, opbrekken, om zich te vereenigen te Aletinatz. De Turksche bladen kondigden aan dat Generaal Tchernayeff verdreven was uit Babina-Glava, en aan het terugtrekken was; alsmede, dat de Turken voortrokken naar Servie. De Groote Raad, bestaande uit 70 grootwaardigheidsbekleeders van het Turksche Rijk, kwamen op 15 Julij bijeen, en zouden binnen kort weder bijeenkomen om het Regeringsschema van hervormingen bepaald vast te stellen, dat aladan aan den Sultan zou worden voorgelegd en bekend gemaakt.—Op 18 Julij werd uit dezelfde hoofdstad berigt dat de Grootvizier eene proklamatie had uitgevaardigd, aankondigende dat ongeregelde troepen, die roverijen plegden, of andere misdaden tegen vreedzame ingezetenen, zouden in hechtenis genomen en on summiere wijze ter dood gebragt; alsmede dat de officieren verantwoordelijk zouden worden gesteld voor de daden hunner onderhoorigen.—Volgens berigt uit de Servische hoofdstad dioden de Turken op 17 Julij eene poging om in Servie binnen te dringen over Lombivia, op de Westelijke grens; doch werden zij teruggedreven. Het berigt van de Turken be overwinning te Nova Warosch werd voor geheel onwaar verklaard. In strijd met het berigt in de Turksche dépêches, berigtte de Servische bevelhebber dat hij een verlies van slechts 52 dooden en 72 gewonden had geleden.—De Weenersche *Presse* van 18 Julij publiceerde eene telegram aangaande het gevecht geleverd door Peko Paulowitch op den 15den dier maand, nabij Klek, volgens welke een Turksch oorlogschip, ten anker liggende in de haven, had deelgenomen aan den slag met deze 18 kanonnen in weerwil van het nadrukkelijk protest van den kommandant van het Oostenrijksche oorlogschip dat aldaar gestationeerd was. De *Presse* verklaarde dat dit eene schaamteloze schending van het regt was aan den kant van Turkije. Uit Ragusa meldde men op 18 Julij dat de Montenegrijnen ingebinderd voortrokken naar Mostar; dat Salam Palanka en Casanska zich hadden onderworpen, toen zij met een bombardement werden bedreigd; dat de Mirdimarsche bevolking zich blijmoedig onderwierp; dat de Turksche dépêches omtrent hevige gevechten volkomen ongegrond waren; dat de Turken terstrikken of zich in verschansingen opsloten; dat Mukhtar Pasha, de Turksche opperbevelhebber, versterkingen moesten, bijzonde troepen te verzamelen uit Bosnie, om Nikita in den rug aan te vallen, daar Mostar niet in staat werd geacht zich te verdedigen; dat van de Zuidelijke grenzen goede berigten werden ontvangen; dat de Montenegrijnen defensief handelden, en de Turken ontmoedigd waren door de laatste veldslagen; en dat geweldige bombardementen met Kotori en Scutari waren gehouden, gedurende omtrent 300 uren.—De Weenersche *Presse* van 19 Julij volgende belangrijke dépêche ontvangen te hebben van haar correspondent uit Belgrado, dat de Turksche operaties tegen Servie waren opgeschort, dewijl de Turksche generaal zich had overtuigd dat de Servische troepen te talrijk waren, en te goed bewapend, om te worden overweldigd. Ten eerste, wat betreft die in de Herzegowina, is het voornemen van Prins Nicolaas de noordelijke gedeelten der stad te bezetten, zonder acht te slaan op de Servische operaties, de bezetting van Herzegovina, met inbegrip van Mostar. Voordat dit doel voltooid is, zouden de operaties die in den laatsten tijd hebben plaats gehad, zoo als de opstandelingen te Banjani, en hun vlucht naar Pauloviten, die als opperste Vojvode was aangesteld, met 4,000 man, naar de Hukerthals, over Trebigne, en Popovo Polje naar Stolatz, met instructies om Klek te nemen, om ten minste de communicatie met deze plaats af te breken, en zoo mogelijk, eveneens met Metkovitch, en dan in de rigting van Mostar te trekken. Naar de regterzijde werd een andere kolonne van 6,000 gezonden om te opereren in de rigting van Gatschko en Nevesigne, naar Mostar; terwijl het hoofdleger, onder zijn eigen onmiddelijk bevel, voortrok in het centrum over Ubli regt door naar Mostar, waar alle drie kolonnes zich moesten vereenigen. Zijne geheele macht wordt geschat op 30,000 man, van welke 20,000 Montenegrijnen zijn, hetgeen, echter, eene overdrijving moet wezen, daar de geheele bevolking van Montepegro geen 120,000 zielen bedraagt. Daar het plan der Turken was, voor een tijd terug te trekken uit het open land in de Herzegowina, ten einde hunne troepen in Bosnie bijeen te trekken tegen den inval der Serviers, stelden zij zich te vreden met de voornaamste posities te versterken, zoodat de Montenegrijnen, wier doel was Mostar te bereiken, deze versterkte plaatsen op zijde latende, de buurt van Mostar hebben bereikt, bijna zonder eenigen tegenstand te ontmoeten. De eenige aktie op den regtervleugel was, toen de kolonne Selim Pasha, die terugtrok van Gatschko naar Nevesigne, in den pas van Zallom in eene hinderlaag lokte, welke Turksche generaal zich een weg moest banen, doch zonder groot verlies. Dan was er nog een gevecht op den linkervleugel, alwaar Paulovitch eene kolonne van 2,000 man tegen Klek zond, welke, zonder tegenstand te ontmoeten, de hoogten bezette die naar Stolatz leiden. De golf van Klek wordt zeer naauw

VILLIERSDORP.

BEVESTIGING VAN Ds. CACHET.

(*Van een Correspondent.*)

7 Augustus, 1876.

Wij hebben aangename dagen alhier gehad, en wij vertrouwen dat de verrigtingen van die dagen niet alleen lang in onze herinnering zullen blijven, maar ook tot een blijvenden zegen in onze gemeente zullen blijken te zijn.

Op Vrijdag middag, tusschen 12 en 1 ure 's middags, kwam Ds. H. L. Cachet, vergezeld van Ds. de Vos, onzen Consulent, te Rivier Zonder End aan, en werd aldaar door een aantal Kerkeraadsleden en gemeenteleden bij de schuit (waarvan hij wegens den gezwollen toestand der rivier gebruik moest maken) afgehaald. Een adres, waarin hem een hartelijk welkom werd toegeroepen, werd hem aldaar bij het aan wal stappen aangeboden, waarvoor Zijn WelEerw. bedankte. Na eenige woorden met elkander gewisseld te hebben, ging men met vreugde voort naar het dorp. Voor de deur der woning van den heer Pretorius, bij wien Ds. Cachet zijn intrede nam, stonden de schoolkinderen, die, zoodra ZEerw. uit de kar kwam, hem een adres aanboden, waarin het andermaal heette "Welkom in ons midden." Daarop lieten de kinderen hunne liefelijke stemmen, onder leiding van Miss Grout, die het harmonium bespeelde, hooren, door het zingen van een toepasselijk lied. Ds. Cachet bedankte de kinderen voor de hartelijke ontvangst.

Ofschoon de volle rivier een gedeelte onzer gemeente belette op te komen, was de opkomst Zaturdag morgen, toen Ds. Cachet bevestigd werd als herder en leeraar dezer gemeente, toch tamelijk goed. Ds. de Vos sprak eene zeer treffende bevestigingsrede uit, naar aanleiding van Joh. xxi: 15, 16 en 17. Hij toonde aan dat de liefde tot Jezus het voormaamste vereischte is in den Evangelie-dienaar; ten 2de, dat het zijn werk is de kudde — 'Heeren schapen, zoowel als lammeren, te weiden; ten 3de, dat het de pligt der gemeente is haren leeraar te ontvangen als een gezant Gods,—het woord dat hij verkondigt, voor zooverre het overeenkomstig Gods woord is, te hooren als het woord van God,—hem lief te hebben, te vertrouwen en te ondersteunen in zijn werk. Daarna werd Ds. C. opgeroepen om, na het aanhooren van het formulier, op de gewone vragen "ja" te antwoorden. In den namiddag besteeg Ds. Cachet zelf den kansel en sprak zijn intree-rede uit naar aanleiding van Joh. i: 29: "Zie het Lam Gods," enz. Hij zeide dat op de vraag der gemeente: "Wat gelooft gij?" zijn antwoord was, dat hetgeen hij gelooft opgesloten is in de woorden van den tekst, en op de vraag: "Wat zult gij voor ons doen?" dat hij haar wijzen zou op Jezus als het Lam Gods; en ten derde wees hij haar op dat woord als een woord van gebed. In haar bidden moest zij door datzelfde Lam tot God gaan. Daarna sprak hij achtereenvolgens Ds. de Vos, den Kerkeraad, den onderwijzer (den heer Botha), en de gemeente, afzonderlijk toe. Zondag voormiddag werd het Avondmaal gevierd. Ds. Cachet sprak bij die gelegenheid een zeer ernstig woord, naar aanleiding van 1 Cor. x: 21 en 22. De tafels werden beurtelings bediend door de twee leeraren. Vele treffende en liefelijke woorden werden bij deze gelegenheid gesproken.

's Namiddags hield Ds. de Vos zijn' afscheidsrede. ZWEerw. koos bij die gelegenheid tot tekst Openb. van Joh. iii: 8. Het was waarlijk een zeer genaste rede.

Zondag avond werd er een bidstond gehouden waarin de beide leeraren een woord spraken.

Maandag voormiddag werd op eene gemeente-vergadering besloten, dat ook deze gemeente aan het penningfonds voor Predikanten zal deelnemen.

Ds. de Vos vertrok in den namiddag naar zijne gemeente. Verscheidene leden onzer gemeente doden hem uitgeleide, en boden hem bij het scheiden een hartelijk adres aan.

Ds. Cachet zal aanstaande week wederom naar de Kaapstad gaan, daar zijn huisgezin nog daar is. Hij zal, naar wij vernemen, eerst na de zitting der Synode met zijn gezin komen om hier te wonen.

De heer Rocco de Villiers, van Caledon, de bekende musicus, heeft ons ook met zijne tegenwoordigheid vereerd, en onze tezamenkomsten grootelijks met zijne muziek veraangenaamd. Hij heeft het harmonium bij de godsdienstoefeningen bespeeld.

HET SPIRITISME

WETENSCHAPPELIJK VERKLAARD EN BLOOTGELEGD

VIII.

Wij hebben reeds gezien hoe uiterst onwaarschijnlijk het is dat de geesten toegeschreven communicatien zou. *Waren eene bepaalde soort van zichtbare entiteiten dien beweer, dat hier van geen spiritualistisch standpunt kan worden gezien.* In bedoel hier niet die wijze van betrekking hebben op onderwerpen van ingewikkelden en diepzinnigen aard; maar wel die liggende binnen het bereik van ordinaire verstanden. Uw overleden broeder wordt ondervraagd, en blijkt zeer mededeelzaam te zijn in het verschaffen van zedelijke vermaningen en raadgevingen, maar omtrent de belangrijkste voorvallen in zijn eigen leven dwaalt hij jammerlijk. Hij kent zijn eigen ouderdom niet; hij weet niet hoevele broeders of zusters hij had; de namen van zijn eigen vader en moeder zijn hem ontgaan. Betrekkelijk zaken als deze slaan de geesten de allergekste figuren, tenzij er iemand in den circel zijn, zelf de juiste antwoorden kennende, en door psychische gemeenschap aan het medium ingeprent. Hoe anders kan men dat verklaren dan door het feit dat uw broeder van de zijne zijne rekening gestelde antwoorden niets weet? Toen hij op de aard vertoefde was hij waarheidlievend: is hij in de geestenwereld geesten in een vlagen legemaar veranderd? Hij had toen een heuter verstand: is hij nu zoo stom geworden als zich te verhouden, dat kinkhalare onzen als in de cirkels van hem wel verteld worden geacht? Neen, zulke laster lengens zou zelfs Satan niet verdragen. Ook van deze zijde beschouwd wordt de bloot aardsche oorsprong der "spiritistische mededeelingen, ontwijfelbaar.

Nog duidelijker blijkt het, dat wanneer wij letten op *mededeelingen, welke van niet bekenden met alleen een ongewoon scherp verstand, maar de juiste van het leven uit kunnen worden ingeprent, aan het licht komen.* De geesten zullen zich niet den moeite van spel willen maken. En toch weten wij, dat zij zulke in de cirkels gedaan doen. Wij zagen daarvan reeds staaltjes; maar wij zullen nog eene massa kunnen leveren. Het bekroonde medium Mojaf. Hamilton, in den Staat Ohio, gaf eene proefsitting en geldmanneke reis. Talrijke waren de bakeeringen, welke zij aanvankelijk op bare sentes maakte. Maar ten laatste besloten tien personen een proef te nemen, om te weten te komen welk soort van antwoorden zij uit de geesten zouden kunnen halen. Zij stonden vragen en antwoorden te verzamelen. De geest die den eersten vrager beantwoordde gaf zijn naam op als "*de duivel*," zeide dat hij veel haat naar gestorven en *een* was van den vrager! Een schatbaar gelach hoorde deze mededeeling, en het medium merkte op, dat de geesten buitdaar aan 't liegen waren! Het tweetal kwam echter niet gelukkig te voorschijn, de cirkel werd toen ontbonden, en den volgenden dag ging Jufvr. Fox nieuwe dreven opdoen! Een kind in een gezin, dat niet aan 't spiritisme geloofde, hield een medium te zijn. De huisgenooten namen eene talrijke reeks van proefnemingen met de kleine. Zij bevonden: 1, dat de geest van een ieder dien zij opriepen dadelijk kwam antwoorden; 2, dat precies die antwoorden konden verkregen worden, waarop zij de aandacht vestigden; 3, dat zij potsierlijke antwoorden in de allergewaste namen verkregen, enkel door zulke te willen; 4, dat niets duidelijker is, dan dat zij zelven, en geene geesten, die verschijnselen van logen tot stand brengen; en 5, dat dat beheer volstrekt niets te maken heeft met een geloof in 't spiritisme. Dr. Mahon's dochter, een svance in dit geval, werd te verkrijg door eene blinde wilsoefening tot haar eigen naam werd opgegeven als die van den antwoordenden geest.

Nog slechter gesteldheid vinden wij aan personen, die zich als mediums zeer zijn of waren. Een heer die onmiskenbare magnetistische kracht bezat verzekerde den auteur, geesteschaf te hebben van zelfs de minste communicatie tusschen de bedoelde verschijnselen en eenigen geesteninvloed. Wanneer, zoo zegt hij, het juiste antwoord, dat behoort te worden gegeven, bekend is, wordt het ook doorgaans gegeven; maar is het niet bekend, dan is het antwoord regt of verkeerd, al naar het geval wil.—Eene dame die zoo doeltreffend een medium was geweest dat de door haar verkregen communicatien zelfs een ouden godloochenaar hadden overtuigd van het bestaan der geesten, legde uit hoe zij aanvankelijk werkelijk aan een spiritistischen invloed had geloofd; maar toen zij op hare eigene gemoedswerkingen naauwkeurig lette en de vermaakte en geregelde overeenkomst tusschen deze verschijnselen en hare eigene voorafgaande gemoedstoestanden naging, werd zij geleid tot een betwijfelen van het ganesche spiritisme.—Een geneesheer in den Staat Michigan, die een medium is, en nog al een *schrijvend* medium, geraakte na dergelijke waarnemingen tot dezelfde slotsom, hoewel hij —gelijk trouwens ieder verstandig mensch—erkent, dat het onderwerp van zekere geheimzinnigheid is omgeven.

Het volgende is een allertreffendst geval:—Jane A. D., de dochter van een geneesheer, was een "schrijvend en tillend medium" geworden. Zij meende in communicatie te zijn met eene overledene nicht, die, zamen met haarzelve, verzot was geweest op de poezij. Jane zette de communicatien eenigen tijd alleen voort, en meestal als schrijvend medium. Zij twijfelde niet in het minst, of zij had hier inderdaad te doen met het werk van een reinen geest, totdat het volgende voorviel. Een schoone vers werd haar medegedeeld als *eene originecle compositie* van den geest harer jonge vriendin. Jane was zoo zeer ingenomen met deze merkwaardige omstandigheid en met den heerlijken inhoud der regels, dat zij die ging toonen aan haren vader, hem tevens de omstandigheden verhalende. *Deze erkende dat het handschrift dat was van de overledene vriendin zijner dochter*; en hij stond verbaasd over de geheimzinnigheid. De identiteit van het handschrift was onbetwistbaar; en daar hij zijne dochter als door en door waarheidlievend kende, besloot hij het wonderlijke verschijnsel te onderzoeken. De volgende dag werd door gebragt in proefnemingen en gesprokken betrekkelijk het onderwerp. "Dien nacht," zegt Jane, "terwijl ik peinsde op die schoone regels, en mijn hart van vreugde klopte bij het besef, dat mijne dierbare ouders belang begonnen te stellen in de verschijnselen, scheen het mij te binnen te schieten dat ik diezelfde regels *ergens* of gelezen of gehoord had. Ik verzette mij tegen de gedachte, en toch wenschte ik de waarheid te weten. Ten laatste herinnerde ik mij duidelijk de juiste plaats waar en de tijd toen ik dezelve had gelezen. Het was terwijl ik mij eenzaam gevoelde, na het dalen van een prachtige September zon, dat ik het vers las in dat heemelzoete gedicht van Longfellow, "The Footsteps of Angels:"—

> "'Uttered not, yet comprehended,
> Is the spirit's voiceless prayer,
> Soft rebuke, in blessings ended,
> Breathing from her lips of air'."

Wien verwondert het, dat zoowel zij zelve als hare betrekkingen nu twijfelden aan het spiritisme? Het zonderlinge verschijnsel bleek duidelijk een zuiver aardschen oorsprong te hebben; en toch was het gestaafd met zoo krachtig getuigenis als men ten gunste van eenig spiritistisch verschijnsel zu kunnen aanvoeren. De communicatie kwam *als* van een zekeren "geest", en die "geest," welker eerlijkheid op aarde onbesproken was geweest, verzekerde dat de zelve woordsprenkelrijk was. De mededeeling werd uitgeschreven, in het handschrift, niet van het medium, maar van de persoon, wier geest verondersteld werd de bron derzelve te zijn, en de hand der schrijfsterte rigten. Voorts, had het medium op het oogenblik geen het minste besef van eenige heringering aan de geschreven regels. Dit eene gevval vernietigt alzoo het hoogste getuigenis ooit door spiritisten ten gunste van hun stelsel aangevoerd.

Een Episcopaalsche leeraar, die veel aan de "geestenmanifestation" had gedaan, daar niet alleen hij zelf, maar ook zijne vrouw en dochter, mediums waren, geraakte tot deze slotsom: "Indien," zegt hij, "er in de natuur een vlugstof is welker werking harmonieert met onze gemoedstoestanden en met de gewone losse gedachten die van de oppervlakte des gemoeds afvloeien, en deze manifestatien het resultaat waren van zulk eene werking, zouden zij precies zoodanig zijn als ik ze heb bevonden." Dat is juist hetgeen wij beweren.

Deze 3de gevolgtrekking maakt de *North American Review*: "Wij worden verstrikt in een geloof aan den subcelestialen geest door verschijnselen," zegt dit beroemde tijdschrift, "die niet een gesprek dat wij voerden met een in 't geheim bekende, die zeer weinige jaren tot zijne grootste volwassenheid bereikt, dat bijzonderheden medeten was, en zeer samenden kon. Ik wijs onder deze omstandigheden invloed, de persoonlijke zonder medeweten of zonder te weten wat hij zeggen of wiens naam hij zou teekenen. Aanvankelijk leidde hij over tot het peculiaire zelfbedrog, dat een langzame maand wordt hij overtuigd door het bestaanbare en bestendigheidje van veel dat hij schreef, en door het droomerige van het gebeel, dat wat hij op papier had gesteld niet de ingevingen waren van verrijzene geesten, maar de vruchten van eene onverklaarde phase zijns alsmerendeen innerlijken bewustzijns."

De verschillen en tegenstrijdigheden in deze communicatien zijn onbestaanbaar met het denkbeeld van hun geestenoorsprong. Er bestaat op die aarde geen verschil van gevoelen omtrent zulk een vraag, als 't Evangelie aan in Z. Afrika dan wel in Amerika ligt. Het is niet te vreemd te verwachten, dat men in de geestenwereld even een stemming is omtrent zaken die daar alzoo bekend moeten zijn als hier, waar de geesten verblijven, hoe zij leven en met elkander omgaan. Insonderheid moet verschillen te zijn als de wereld van het hemelsche dan op aarde. Maar in deze zijden zijn geen verschillen te vinden